

RECENSION



Jennifer Lawrence i *Winter's Bone*

Winter's Bone

Originaltitel Winter's Bone

Svensk titel Winter's Bone

Regi Debra Granik

Producent Alix Madigan-Yorkin, Anne Rosellini

Manus Debra Granik, Anne Rosellini

Foto Michael McDonough

Roller Jennifer Lawrence, John Hawkes, Kevin Breznahan, Dale Dickey, Garret Dillahunt, Shelley Waggener, Lauren Sweetser m fl

USA 2010

Längd i tid 1 tim 40 min

Censur tillåten från 15 år

Distributör NonStop Entertainment AB

Den råa kylan på Ozarkplatån i gränslandet mellan Missouri och Arkansas griper obönhörligt tag. Tiden verkar ha stått stilla sen Gud vet när. Men här lever, eller snarare överlever, några av samhällets minst privilegierade genom tillverkning och försäljning av metaamfetamin.

I familjen Dolly steker sjuttonåriga Ree potatis till småsyskonen, sedan modern katatonsikt vänt sig bort från världen, och fadern mystiskt försvunnit. När den lokale sheriffen hotar med vräkning om inte fadern, som pantsatt huset, infinder sig till rättegång, bestämmer sig Ree för att hitta honom till varje pris.

Med det dröjande fotot av det nästan färglösa och karga landskapet och den sparsmakade dialogen etablerar regissören Debra Granik en naturalistisk utgångspunkt som snart tar skruv. Känslan må vara nästan dokumentär men Rees beger sig in i en av faror

osande grimmsk sagoskog, där mer eller mindre nära släktingar och konkurrerande drogproducenter varnar henne för att fråga för mycket.

Denna flicka är dock av sällsamt virke, en som kan skjuta och få ekorrar, svinga en yxa och inte tvekar att ta värning i armén om det kan skaffa mat till familjens bord. En attityd hon både kommer att straffas och belönas för.

Filmen som bygger på en roman av Daniel Woodrell, i en genre han döpt till 'country noir' är säkert sanningsenlig vad det gäller människornas förutsättningar, deras förhärdade sätt att leva och deras obönhörliga blodsbandslogiska regelverk. Här handlar det om att äta eller ätas. Men när den ena karaktären, skogstokigare än den andra, hoppar fram med sina elaka grin, får jag anstränga mig för att inte associera till någon elak rednecksparodi från "Saturday Night Live".

Vem välkomnar inte filmer utanför mainstreamfåran? Och med sin oinsmickrande approach är *Winter's Bone* ett vackert sjaskig, gripande och tidvis spännande drama. Men till skillnad från exempelvis tillika sundancevinnande *Frozen River*, en formmässigt och antropologiskt besläktad film, balanserar den mycket närmare gränsen till en nidbild. Medan *Frozen River* behöll sin trovärdighet även i de mest spektakulära scenerna tangerar *Winter's Bone* både splatter och socialporr utan att det gör historien vassare. Tyvärr tvärtom.

För här finns både något rörande och beundransvärt, en hyllning till ansvars känsla och okuvligt mod som med bravur gestaltas av unga Jennifer Lawrence. Hon bär hjältinnans styrka och lyskraft samtidigt som hon besitter den där it-faktorn som gör varje skiftning i hennes ansikte njutbart att följa. Att man tror på henne räddar filmen.

Louise Lagerström

FILMRUTAN